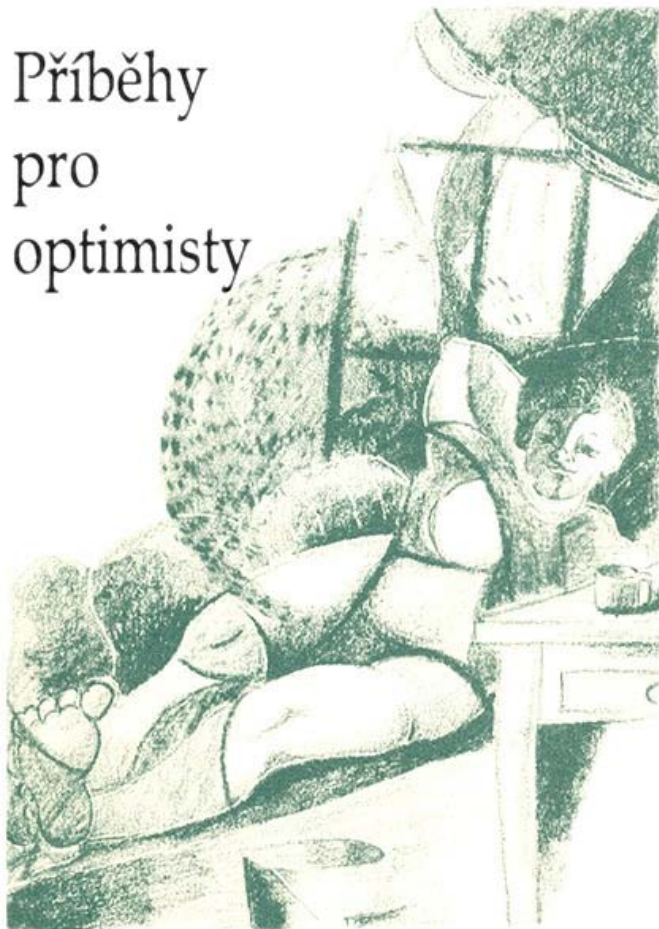

Příběhy
pro
optimisty

Božena
Klímová

Božena Klímová

Příběhy
pro
optimisty

ŽAR

Božena Klímová

PŘÍBĚHY PRO OPTIMISTY

Text © BOŽENA KLÍMOVÁ
Aforismy © OTAKAR MATUŠEK
Sazba: Dušan Žárský

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být přenášena nebo reprodukována bez předchozího písemného souhlasu držitele práv.

Vydává nakladatelství ŽÁR, Dušan Žárský, zard@seznam.cz

Vydání druhé, v elektronické verzi první

ISBN 978-80-86725-15-4

Tyto verše z let 1986 až 1993
připisují všem bližním, kteří rádi
zůstávají trvalým potěšením mé věčně
neklidné autorské duše.

Motto:

AFORISMUS
je bedýnka ze slov
s beránkem uvnitř.

Otakar Matušek

Příběh bez názvu

pro tebe, tebe, TEBE

Posílám verše volně se toulat
narazí-li na někoho vznikne chvění
Taková malá citová past
Neviditelný telefon od mého k tvému srdci
Tak nezavěšuj Prosím
Někde na trase je ještě jedno slovo

Příběh s otazníkem

pro mého muže J. K.

Odněkud jsem přišla
abych ve slově poezie psala Z
a kráčela tak s duchem doby směrem
ke krematoriu
přestože nesnáším umělý žár
Slunce je přece jen Slunce
Rok 2000 výkřikem z příští tmy
Co potom se vzkazy v genech
nevíme-li od KOHO až ke KOMU
Těž moji milovaní předkové jsou dobře utajeni
v Čase
Darwinovu teorii však popírám
Praprababička s prapradědečkem rozhodně
na větvi neviseli
Měli závrať
Mohu dokázat Vezměme v potaz zpětnou
vazbu

I já mám závrať A jakou!
Než dokonale odejdu
chtěla bych se dobrat hmatatelnějšího dna
Přilnout slovem víc k tělu
Být srdci bližší
Předejdu snad zprávě v učebnici
že (nedej Bože) opice
psaly
básně...

Příběh o logice

pro Otakara a Milenu Matuškovy

Nenapsala jsem ódu na město s bronchitidou
ačkoliv jsem tu doma
Nevykřikla jsem – Díky, ŽIVOTE!
když mi k nemocniční posteli přinesli berle
a broukli
že si je zdarma mohu ponechat
Jsem jenom ženská a nemám logiku v malíčku
Vždyť s matematikou jsem byla na štíru
v zásadním případě

– Volte libovolný bod!

Kdykoliv jsem tak učinila v hluboké víře
o pravdě počinání
příklad
byl
špatně

Příběh o možné náhodě

Pro Miroslavu Pajasovou a Jiřího Bednáře

Chci se přiblížit skutečnosti co nejvíce
zapojit do života jestli mi rozumíte
jenže smýkána diagnózami z ÁCH do OUVEJ
mohu SVĚT řídit leda z okna
Při jednom takovém výkřiku
(opravdu nerada)
plivla jsem plešatému muži na záda
A tak se potvrdilo pravidlo
že pravda vskutku někdy mine
rodnou půdu